

Dr Ewelina Bobrus-Nowińska

Uniwersytet w Białymstoku
 ORCID: 0000-0003-4995-3307
 e-mail: e.bobrus-nowinska@uwb.edu.pl

Aspekty podatkowe ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych — ulga na złe długi w PIT i CIT

Tax aspects of the Act on the amendment of certain acts to reduce payment gridlocks — bad debt relief in PIT and CIT

Streszczenie

Celem niniejszego artykułu jest analiza wybranych zmian prawnych wprowadzonych ustawą o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych. Wskazana ustawa wprowadziła tzw. ulgę na złe długi do ustaw o podatkach dochodowych. Wierzyciel uzyskał możliwość pomniejszenia podstawy opodatkowania o kwotę wierzytelności, jeżeli wierzytelność ta nie została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie w ciągu 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze. Dłużnik zaś został zobowiązany do doliczenia do podstawy opodatkowania kwoty nieuregulowanego zobowiązania, jeżeli zobowiązanie nie zostało uregulowane w terminie 90 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie. Przepisy wprowadzają katalog przesłanek, które muszą zostać zrealizowane, aby mechanizm ulgi mógł mieć zastosowanie.

Słowa kluczowe: ulga na złe długi, opóźnienie w płatności, zatory płatnicze

JEL: K29, K34, K40

Abstract

The article aims to analyse selected legal changes introduced by the Act amending certain acts to reduce payment gridlocks. The aforementioned act introduced into the income tax laws the relief for bad debts. The creditor has been given the opportunity to reduce the tax base by the amount of the claim, if this claim has not been settled or disposed of in any form within 90 days from the date of its payment specified in the contract or invoice. The debtor was obliged to add the amount of the unpaid liability to the tax base, if the liability has not been settled within 90 days from the date of expiry of the payment deadline specified in the invoice (bill) or contract. The regulations introduce a catalogue of conditions that must be met for the relief mechanism to apply.

Keywords: bad debt relief, late payment, payment gridlocks

Wprowadzenie

Jedną z kluczowych zmian wprowadzonych ustawą o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (dalej: u.o.z.p.)¹ w zakresie podatków dochodowych, zarówno od osób fizycznych, jak i od osób prawnych jest wprowadzenie przepisów szczególnych mających na celu rozpoznawanie skutków w podatku dochodowym tzw. złych długów². Zgodnie z nowymi przepisami z jednej strony wierzyciel będzie miał możliwość pomniejszenia podstawy opodatkowania o kwotę wierzytelności, jeżeli wierzytelność ta nie została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie w ciągu 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności

określonego w umowie lub na fakturze, z drugiej strony zaś dłużnik będzie zobowiązany do doliczenia do podstawy opodatkowania kwoty nieuregulowanego zobowiązania, jeżeli zobowiązanie nie zostało uregulowane w terminie 90 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie. Ulga na złe długi funkcjonuje w systemie prawa podatkowego od kilku lat na gruncie ustawy o podatku od towarów i usług, zwanej dalej ustawą VAT (art. 89a ustawy VAT³). W podatkach dochodowych ulga na złe długi pojawiła się z początkiem 2020 r. w art. 18f ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (dalej: ustawy CIT)⁴ i 26i ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej: ustawy PIT)⁵. Zgodnie

z przepisami przejściowymi nowe zasady dotyczące ulgi na złe długi w podatkach dochodowych będą miały zastosowanie do transakcji handlowych, w których termin zapłaty upłynął po 31.12.2019 r.⁶

Celem niniejszego artykułu jest przedstawienie przesłanek oraz mechanizmu zastosowania ulgi na złe długi w podatkach dochodowych oraz wskazanie wątpliwości, jakie się pojawiają na gruncie nowych przepisów. Aby zrealizować cel artykułu, podzielono go na sześć części. Pierwsza ma charakter wprowadzający i zawiera ogólną prezentację zagadnienia. W drugiej części przedstawiono mechanizm oraz przesłanki zastosowania ulgi. Trzecia część została poświęcona konsekwencjom uregulowania lub zbycia wierzytelności. W czwartej części wskazano na wątpliwości związane z zaliczeniem wartości zobowiązania do kosztów uzyskania przychodu. Następnie wskazano na zasady ustalania momentu ujęcia ulgi na złe długi w PIT i CIT. W części ostatniej znalazło się podsumowanie rozważań. Podstawową metodą badawczą wykorzystaną w niniejszej publikacji jest metoda dogmatyczno-prawna.

Mechanizm oraz przesłanki zastosowania ulgi na złe długi

Punktem wyjścia do rozważań dotyczących zasad funkcjonowania nowej ulgi jest wskazanie, iż przychodami związanymi z działalnością gospodarczą na gruncie ustawy PIT⁷ oraz ustawy CIT⁸ są należne przychody, choćby nie zostały jeszcze faktycznie otrzymane po wyłączeniu wartości zwróconych towarów, udzielonych bonifikat i skont. Innymi słowy, w takim przypadku nie jest istotny moment otrzymania pieniędzy (wartości pieniężnych). Przychód z działalności gospodarczej powstaje również wtedy, gdy należność nie została faktycznie uregulowana. I to właśnie takiej sytuacji dotyczą nowe przepisy.

W myśl art. 18f ustawy CIT i art. 26i ustawy PIT ustalono podstawa opodatkowania:

1) może być zmniejszona o zaliczaną do przychodów należnych wartość wierzytelności o zapłatę świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (dalej: u.p.n.o.)⁹, która nie została uregulowana lub zbyta, przy czym zmniejszenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie;

2) podlega zwiększeniu o zaliczaną do kosztów uzyskania przychodów wartość zobowiązania do zapłaty świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 4 pkt 1a u.p.n.o., które nie zostało uregulowane, przy czym zwiększenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie (Malinowski, 2019, s. 3).

Świadczenie pieniężne, o którym mowa powyżej, to wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi

w transakcji handlowej¹⁰. U.p.n.o. za transakcję handlową uznaje umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością¹¹. Definicję transakcji handlowej zawiera również dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z 16.02.2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych. Zgodnie z art. 2 pkt 1 dyrektywy transakcjami handlowymi są transakcje między przedsiębiorstwami lub między przedsiębiorstwami a organami publicznymi, które prowadzą do dostawy towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem. Zapis dyrektywy akcentuje związek pomiędzy umową a dostawą towaru lub świadczeniem usług. Jeżeli umowa nie prowadzi do dostawy towaru lub wykonania usługi, nie sposób przypisać jej miana transakcji handlowej.

Czy zatem za „transakcję handlową” w rozumieniu u.p.n.o. można uznać np. umowę o współpracy? Odpowiedź na tak postawione pytanie zależy od jej konkretnej treści. Biorąc pod uwagę wskazaną powyżej definicję, należy uznać, iż w sytuacji, kiedy pozbawiona jest ona postanowień w zakresie konkretnego przedmiotu dostawy lub usług oraz sposobu spełniania świadczenia pieniężnego, nie może być uznana za transakcję handlową. Taka umowa wymaga zawarcia umów wykonawczych, w następstwie których nastąpi dostawa towaru lub wykonanie usługi za wynagrodzeniem¹².

Stronami transakcji handlowej w rozumieniu u.p.n.o. są:

- 1) przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy — Prawo przedsiębiorców (dalej: P.p.)¹³;
- 2) podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy — P.p. (do tych podmiotów nie stosuje się P.p.);
- 3) podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy — Prawo zamówień publicznych¹⁴;
- 4) osoby wykonujące wolny zawód;
- 5) oddziały i przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych;
- 6) przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej¹⁵.

Generalnie zatem ulga na złe długi polega na tym, iż po stronie wierzyciela pojawia się uprawnienie (nie obowiązek) zmniejszenia podstawy opodatkowania o zaliczoną do przychodów należnych wartość wierzytelności, która nie została uregulowana lub zbyta. Zmniejszenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym upłynęło 90 dni od dnia upływu terminu zapłaty określonego na fakturze (rachunku) lub w umowie. Po stronie dłużnika zaś powstaje obowiązek (nie uprawnienie) do zwiększenia podstawy opodatkowania o zaliczoną uprzednio do kosztów uzyskania przychodu wartość nieuregulowanego zobowiązania.

Okres 90 dni, o którym mowa powyżej, liczy się począwszy od pierwszego dnia następującego po określonym na fakturze (rachunku) lub w umowie dniu upływu terminu do uregulowania zobowiązania (Różycki, 2019). Zgodnie

z art. 7 ust. 2a u.p.n.o. termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, jeżeli dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty za towary lub usługi jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca albo średni przedsiębiorca (tzw. transakcje asymetryczne). W przypadku, gdy strony ustalą harmonogram spełnienia świadczenia pieniężnego w częściach, termin ten stosuje się do zapłaty każdej części świadczenia pieniężnego. W przypadku ustalenia terminu niezgodnego z u.p.n.o. z mocy prawa będzie stosowany termin zapłaty 60 dni.

Aby zastosowanie przedmiotowej ulgi było możliwe, muszą zostać spełnione następujące przesłanki¹⁶:

1) dłużnik na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego dzień złożenia zeznania podatkowego nie jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego, postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji;

2) od daty wystawienia faktury (rachunku) lub zawarcia umowy dokumentującej wierzytelność nie upłynęły 2 lata, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została wystawiona faktura (rachunek) lub została zawarta umowa, a w przypadku gdy rok kalendarzowy, w którym wystawiono fakturę (rachunek), jest inny niż rok kalendarzowy, w którym zawarto umowę — gdy nie upłynęły 2 lata, licząc od końca roku kalendarzowego późniejszej z tych czynności;

3) transakcja handlowa zawarta jest w ramach działalności wierzyciela oraz działalności dłużnika, z których dochody podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej¹⁷.

Co warto podkreślić, mechanizm ulgi na złe długi nie będzie miał zastosowania do transakcji handlowych dokonywanych między podmiotami powiązаныmi¹⁸.

Nowe przepisy stosuje się odpowiednio do wspólników spółki niebędącej osobą prawną, z tym że warunek zastosowania tej ulgi dotyczący dłużnika, a mianowicie to, że nie powinien być w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego, postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji, stosuje się do spółki niebędącej osobą prawną¹⁹.

Uregulowanie lub zbycie wierzytelności

Nowe przepisy regulują zasady postępowania w przypadku zastosowania ulgi na złe długi, a następnie zmiany okoliczności polegających na uregulowaniu lub zbyciu wierzytelności²⁰. W przypadku gdy po roku podatkowym, za który dokonano zmniejszenia albo zwiększenia podstawy opodatkowania na podstawie omawianych przepisów, wierzytelność zostanie uregulowana lub zbyta, podatnik-wierzyciel zobowiązany jest do zwiększenia podstawy obliczenia podatku lub zmniejszenia straty w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta, odpowiednio o wartość kwot uprzednio odliczonych albo doliczonych. Jeżeli kwota straty jest mniejsza od kwoty ją zmniejszającej, różnica zwiększa podstawę opodatkowania.

W przypadku, gdy po roku podatkowym, za który dokonano zwiększenia lub zmniejszenia podstawy opodatkowania, zobowiązanie zostanie uregulowane, podatnik-dłużnik zmniejsza podstawę opodatkowania lub zwiększa stratę w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym zobowiązanie zostało uregulowane. Jeżeli wartość zmniejszenia podstawy opodatkowania jest wyższa od tej podstawy, zmniejszenia podstawy opodatkowania o nieodliczoną wartość dokonuje się w kolejnych latach podatkowych, nie dłużej jednak niż przez trzy lata, licząc od końca roku podatkowego, za który powstało prawo do zmniejszenia.

Zaliczenie wartości zobowiązania do kosztów uzyskania przychodu

Źródłem kontrowersji na gruncie nowych przepisów jest z pewnością brak precyzyjnego określenia, czy zastosowanie mechanizmu ulgi na złe długi jest uzależnione od faktycznego zaliczenia danego wydatku do kosztu uzyskania przychodu. Wątpliwości pojawiają się na gruncie art. 26i ust. 9 ustawy PIT i analogicznego art. 18f ust. 9 ustawy CIT. Zgodnie z wskazaną regulacją przepisy dotyczące ulgi na złe długi stosuje się wyłącznie do wierzytelności lub zobowiązań, odpowiednio o zapłatę lub do zapłaty świadczeń pieniężnych, wynikających z transakcji handlowych, jeżeli z tytułu tych transakcji przynajmniej u jednej ze stron określa się przychody lub koszty uzyskania przychodów, bez względu na termin ich ujęcia w tych przychodach lub kosztach uzyskania przychodów. Minister Finansów wskazuje na bazie omawianego przepisu, iż w przypadku gdy podatnik nie reguluje zobowiązania wynikającego z transakcji handlowej polegającej na zakupie środka trwałego, to nawet jeżeli jeszcze nie rozpoczął on amortyzacji tego środka bądź nie rozpoznał wydatku jako kosztu uzyskania przychodu w kalkulacji podatku dochodowego od osób prawnych na zasadach ogólnych, to takie zobowiązanie wchodzi w reżim prawny przepisów dotyczących ograniczania zatorów płatniczych²¹. W związku z powyższym podatnik zobowiązany jest stosować wszystkie normy prawne zawarte w nowym przepisie art. 18f ustawy CIT (dotyczy to również zaliczek)²². Ustawodawca nie wprowadził bowiem zastrzeżenia w stosowaniu rzeczonych przepisów w zależności od sytuacji, czy podatnik rozpoznał koszty podatkowe z tego tytułu, czy nie. Istotny jest tylko brak płatności zobowiązania wynikającego z transakcji handlowej po upływie 90 dni od dnia wymagalności — art. 18f ust. 11 ustawy CIT²³. Interpretacja omawianej kwestii dokonana przez Ministra Finansów budzi jednakże pewne wątpliwości. Należy bowiem podkreślić, iż art. 26i ust. 1 pkt 2 ustawy PIT oraz art. 18f ust. 1 pkt 2 ustawy CIT stanowią iż podstawa opodatkowania podlega zwiększeniu o wartość zobowiązania „zaliczaną do kosztów uzyskania przychodów”. Decydujące zatem jest ustalenie, co ustawodawca rozumie przez sformułowanie „zaliczaną” — czy taką, która może być zaliczona, a więc jest „zaliczalna”, czy też ta-

ką, która została faktycznie zaliczona do kosztów. Zgodnie z definicją zawartą w *Słowniku języka polskiego*²⁴ słowo „zaliczać” oznacza „stwierdzić, że ktoś lub coś spełnia pewne warunki i należy do jakiejś grupy”. Przyjęcie, iż chodzi w tym przypadku o faktyczne zaliczenie wydatku do kosztu uzyskania przychodu, oznacza, iż dłużnicy nie będą zobowiązani podatkowo rozliczać kwoty nieuregulowanych świadczeń pieniężnych, których nie zaliczyli do kosztów²⁵. Co zatem w sytuacji, kiedy dłużnik nie może zaliczyć danego wydatku do kosztu uzyskania przychodu? Przykładowo, co w sytuacji braku zapłaty za usługi realizowane w celach reprezentacyjnych? Przyjęcie, iż w takiej sytuacji ulga na złe długi nie będzie mogła mieć zastosowania, powoduje, że wierzyciele świadczący usługi w ramach tej kategorii byłiby w znacząco gorszej sytuacji od pozostałych. Takie rozwiązanie jest trudne do zaakceptowania. Pozostaje zatem wyrazić nadzieję, że ustawodawca zauważy powyższe wątpliwości i ostatecznie je rozwieje poprzez wprowadzenie jednoznacznego przepisu. Ewentualnie należy oczekiwać jasnego stanowiska Ministra Finansów w ramach interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

Moment ujęcia ulgi na złe długi w PIT i CIT

W myśl nowych przepisów zmniejszenia lub zwiększenia podstawy opodatkowania z tytułu ulgi na złe długi podatnicy będą dokonywali w zeznaniu rocznym składanym za rok, w którym wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w terminie 90 dni, licząc od terminu upływu płatności wskazanego na fakturze (rachunku) lub umowie. Zastosowanie ulgi polega wówczas na zwiększeniu podstawy opodatkowania lub jej zmniejszeniu o wartość nieuregulowanej/niezbytej wierzytelności.

Zgodnie ze znowelizowanym art. 44 ust. 17–24 ustawy PIT oraz art. 25 ust. 19–26 ustawy CIT, zmniejszenia lub zwiększenia podstawy opodatkowania można dokonać w trakcie roku, odpowiednio w zaliczce na podatek docho-

dowy, za okres, w którym upłynął termin 90 dni, licząc od dnia upływu terminu płatności wskazanego na fakturze, rachunku lub umowie. W przypadku gdy wartość dochodu jest niższa od wartości wierzytelności, zmniejszenia dochodu można dokonać w kolejnym okresie rozliczeniowym roku podatkowego, w którym podatnik nabył do niego prawo. Co warto jednakże podkreślić, zmniejszenia dochodu w kolejnych okresach dokonuje się, jeżeli wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta.

Podsumowanie

Ulga na złe długi w podatkach dochodowych obowiązująca od początku 2020 r. stanowi kolejną, po roku 2013, próbę wprowadzenia omawianej instytucji do podatków dochodowych. Pierwsza próba okazała się zbyt słabym argumentem dla dłużników, co zwykle było tłumaczone tym, że jeżeli przedsiębiorca ma problemy finansowe i nie reguluje należności wobec kontrahentów, to najczęściej nie płaci również zobowiązań publicznoprawnych (Kościelicki, 2019). Głównym celem obecnie obowiązującej ulgi jest poprawa płynności finansowej firm, które borykają się z problemem niepłacenia przez kontrahentów za wykonane dostawy lub usługi²⁶. Temu założeniu ma służyć mobilizacja dłużników do terminowego regulowania zobowiązań. Idea ulgi jest zatem niewątpliwie słuszna. Przepisy dają obecnie wierzycielowi uprawnienie do pomniejszenia podstawy opodatkowania o kwotę wierzytelności, na dłużnika zaś został nałożony obowiązek doliczenia nieuregulowanej wierzytelności do podstawy opodatkowania. Treść przepisów nie daje jednakże odpowiedzi na zasadnicze pytanie, czy celem ustawodawcy było uzależnienie zastosowania ulgi od faktycznego zaliczenia należności do kosztów uzyskania przychodu czy też wystarczy sama możliwość zaliczenia danego wydatku do kosztów. W tym zakresie w najbliższym czasie należy zapewne oczekiwać jednoznacznego rozwiązania ze strony ustawodawcy, ewentualnie jasnego stanowiska Ministra Finansów.

Przypisy/Notes

¹ Ustawa z 19.07.2019 r. (Dz.U. z 2019 r., poz. 1649).

² Uzasadnienie rządowego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych. Druk sejmowy nr 3474 z 20.05.2019 r., <http://sejm.gov.pl> (23.12.2019).

³ Ustawa z 11.03.2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 2174 z późn. zm.).

⁴ Ustawa z 15.02.1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 865 z późn. zm.).

⁵ Ustawa z 26.07.1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1387 z późn. zm.).

⁶ Art. 16 i 17 u.o.z.p.

⁷ Art. 14 ust. 1 ustawy PIT.

⁸ Art. 12 ust. 3 ustawy CIT.

⁹ Ustawa z 8.03.2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2019 r. poz. 118 z późn. zm.).

¹⁰ Art. 4 pkt 1a u.p.n.o. obowiązujący od 1.01.2020 r.

¹¹ Art. 4 pkt 1 u.p.n.o.

¹² Zob. Minister Rozwoju (2019). Nowe narzędzia prawne w walce z zatorami płatniczymi — broszura Ministerstwa Rozwoju, <https://www.gov.pl/web/rozwoj/nowe-narzedzia-prawne-w-walce-z-zatorami-platniczymi> (30.12.2019).

¹³ Ustawa z 6.03.2018 r. — Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r., poz. 1292 z późn. zm.).

¹⁴ Ustawa z 29.01.2004 r. — Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1843 z późn. zm.).

¹⁵ Art. 2 u.p.n.o.

¹⁶ Art. 18f ust. 10 ustawy CIT oraz art. 26i ust. 10 ustawy PIT.

¹⁷ W konsekwencji — z ulgi na złe długi można skorzystać w sytuacji, kiedy dłużnik jest przedsiębiorcą zagranicznym, ale prowadzi w Polsce działalność z której dochody opodatkowane są podatkiem dochodowym na terytorium Polski.

¹⁸ Art. 26i ust. 18 ustawy PIT i art. 18f ust. 18 ustawy CIT.

¹⁹ Art. 26i ust. 16 ustawy PIT i art. 18f ust. 16 ustawy CIT.

²⁰ Art. 26i ust. 7 i 8 ustawy PIT i art. 18f ust. 7 i 8.

²¹ Odpowiedź Ministra Finansów na pytania *Dziennika Gazety Prawnej* — zob. Zalewski, 2019.

²² Odpowiednio art. 26i ustawy PIT.

²³ Odpowiednio art. 18f ust. 11 ustawy PIT.

²⁴ <https://sjp.pwn.pl>

²⁵ Takie stanowisko zostało zaprezentowane m.in. przez: Krywan, 2019.

²⁶ Zob. Minister Rozwoju (2019). Nowe narzędzia prawne w walce z zatorami płatniczymi — broszura Ministerstwa Rozwoju, <https://www.gov.pl/web/rozwoj/nowe-narzedzia-prawne-w-walce-z-zatorami-platniczymi> (30.12.2019 r.).

Bibliografia/References

Literatura/Literature

Kościełicki, K. (2019). *Od nowego roku znów trzeba korygować przychody i koszty*, <http://www.prawo.pl> (23.12.2019).

Krywan, T. (2019). *W jaki sposób rozliczać w CIT ulgę na złe długi po stronie dłużników?* Warszawa: System Informacji Prawnej LEX.

Malinowski, D. (2019). Ulga na złe długi w podatkach dochodowych. Nowe regulacje obowiązujące od 2020 r. *Przegląd Podatkowy*, (12), 3.

Różycki, K. (2019). *Ulga na złe długi w podatkach dochodowych. Komentarz praktyczny*. Warszawa: System Informacji Prawnej LEX.

Zalewski, Ł. (2019). Nowa ulga na złe długi. Zyska fiskus i to nawet podwójnie. *Gazeta Prawna* z 22.10.2019 r. (23.12.2019).

Akty prawne/Legal acts

Ustawa z 26.07.1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1387 z późn. zm.).

Ustawa z 15.02.1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 865 z późn. zm.).

Ustawa z 29.01.2004 r. — Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1843 z późn. zm.).

Ustawa z 11.03.2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 2174 z późn. zm.).

Ustawa z 8.03.2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2019 r. poz. 118 z późn. zm.).

Ustawa z 6.03.2018 r. — Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.).

Ustawa z 19.07.2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1649).

Inne źródła/Other sources

Minister Rozwoju (2019). Nowe narzędzia prawne w walce z zatorami płatniczymi — broszura informacyjna, <https://www.gov.pl/web/rozwoj/nowe-narzedzia-prawne-w-walce-z-zatorami-platniczymi> (30.12.2019).

Uzasadnienie rządowego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych. Druk sejmowy nr 3474 z dnia 20 maja 2019 r., <http://sejm.gov.pl> (23.12.2019).

Dr Ewelina Bobrus-Nowińska

Doktor nauk prawnych, asystent w Katedrze Prawa Podatkowego na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Białymstoku, radca prawny.

Dr Ewelina Bobrus-Nowińska

PhD, assistant lecturer at the Department of Tax Law at the University of Białystok, legal advisor.

Zdrowych i spokojnych Świąt oraz wszelkiej pomyślności w realizacji planów w nadchodzącym 2021 Roku naszym Czytelnikom, Autorom i Współpracownikom

życzy

Redakcja miesięcznika „Przeglądu Ustawodawstwa Gospodarczego”